

2005/AR/1429

in de zaak van:

DE GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR,
bevoegd voor de provincie met kantoren
gevestigd te ,
woonstkeuze doende ter studie van zijn raadsman hierna
vermeld.
appellant,

hebbende als raadsman mr. , advocaat te

tegen:

— , wonende te ,
geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr. , advocaat te

velt het Hof het volgende arrest:

Het Hof nam kennis van de beschikking op tegenspraak gewezen
op 15 maart 2005 door de Beslagrechter in de rechtbank van
eerste aanleg te Dendermonde, waartegen door appellant tijdig
en op regelmatige wijze hoger beroep werd aangetekend.

De partijen werden gehoord in hun middelen en conclusies; de

neergelegde conclusies en de overgelegde stukken werden ingezien.

L. VOORGAANDEN

Onderhavig geschil vindt haar oorzaak in een vonnis gewezen op 10 december 2002 door de correctionele rechtbank te Dendermonde, 15^{de} kamer, waarbij geïntimeerde uit hoofde van stedenbouwkundige misdrijven en milieumisdrijven gepleegd op de percelen te

strafrechterlijk werd veroordeeld en werd bevolen op vordering van de gewestelijke inspecteur *"de plaats in de vorige staat te herstellen binnen een termijn van ZES MAANDEN"* uit hoofde waarvan hij werd veroordeeld om aan de gewestelijke directeur *"te betalen een DWANGSOM van HONDERD DRIEENTWINTIG EURO VIJFENEGENTIG EUROCENT per dag verwijl in de uitvoering van het herstel vanaf 10 mei 2003"*.

Dit vonnis werd naderhand op verzoek van geïntimeerde bij exploot dd. 09/05/2003 bij vonnis dd. 09 september 2003 van dezelfde 15^{de} kamer van de correctionele rechtbank te Dendermonde verbeterd, vaststellende dat *"de in het vonnis van 10 december 2002 vermelde datum van 10 mei 2003 een materiële misslag was"* en deze datum dient te worden gelezen als *"10 juni 2003"*.

Nog voor deze procedure van verbetering een aanvang nam, was geïntimeerde reeds door appellant bij schrijven dd. 24/01/2003 aangetekend in gebreke gesteld tot het uitvoeren van het bij vonnis van 10/12/2002 opgelegde herstel in de oorspronkelijke toestand uiterlijk tegen 25/06/2003 *"zijnde het einde van de termijn van zes maanden die u door de rechter werd toegestaan"*, met vermelding dat daarna een dwangsom zal verbeuren t.b.v. 123,95 EUR per dag vertraging.

Bij exploot van 30 juli 2003 werd het vonnis dd. 10/12/2002 op verzoek van appellant aan geïntimeerde betekend met het oog op het laten verbeuren van de dwangsom, waarvan reeds sprake in de aangetekende ingebrekestelling dd. 24/01/2003.

Op 09/01/2004 liet appellant aan geïntimeerde een (eerste) bevel tot betalen betekenen uit hoofde van verbeurde dwangsommen voor de periode vanaf 31/07/2003 t.m 07/01/2004 t.b.v. 20.464,49 EUR (inclusief intresten en kosten). Hierop liet geïntimeerde bij schrijven dd. 14/01/2004 aan de afdeling AROHM weten de saneringswerken te hebben uitgevoerd onder toezicht van OVAM met beëindiging op 23/05/2003. Vermoedelijk in navolging van dit schrijven werd door deskundige van de

afdeling ROHM op 26/01/2006 een proces-verbaal van vaststelling van niet-uitvoering van vonnis opgesteld.

Bij exploit dd. 13/02/2004 tekende geïntimeerde verzet aan tegen voormeld bevel tot betalen dd. 09/01/2004 en vorderde te zeggen voor recht dat bij ontstentenis van betekening van het verbeterend vonnis dd. 09/09/2003 de dwangsom niet kan worden opgevorderd, ondergeschikt dat ingevolge het herstel van het terrein voor datum van betekening van het vonnis dd. 10/12/2002, de dwangsom niet is verbeurd (zaak met A.R. nr. 04/486/A).

Op 05/07/2004 werd op verzoek van appellant aan geïntimeerde een tweede bevel tot betalen betekend uit hoofde van de reeds verbeurde dwangsommen voor de (eerste) periode van 31/07/2003 t/m 07/01/2004 en uit hoofde van de verbeurde dwangsommen tussen 08/01/2004 t/m 22/06/2004, voor een totaal bedrag van 41.211,16 EUR (inclusief kosten en intresten).

Zulks gaf aanleiding tot een (tweede) dagvaarding in verzet betekend op 16/09/2004 met eenzelfde vordering vanwege geïntimeerde als hoger n.a.v. de eerste dagvaarding in verzet (zaak met A.R. nr. 04/2301/A).

De eerste rechter voegde de beide zaken samen en zegde voor recht dat het bevel tot betalen bij exploit dd. 09/01/2004 evenals het bevel tot betalen bij exploit dd. 05/07/2004 nietig zijn wegens miskenning van artikel 1385bis laatste lid Ger. W. Appellant werd tot de gedingkosten veroordeeld.

Met zijn hoger beroep beoogt appellant de vernietiging van de bestreden beschikking en de afwijzing van de oorspronkelijke vordering als ongegrond, met veroordeling van geïntimeerde tot de gedingkosten van beide aanleggen.

Geïntimeerde van zijn kant besluit tot de ongegrondheid van het hoger beroep en de bevestiging van de bestreden beschikking, met verwijzing van appellant (ten onrechte als "gedaagde" benoemd in het "eerste beroepsbesluit" neergelegd op 06/12/2005) in de gedingkosten.

II. BEOORDELING

1. Op grond van de overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beschikking onder de hoofding "beoordeling" komt het besluit van de eerste rechter dat de beide bevelen tot betaling dd. 09/01/2004 en 05/07/2004 nietig zijn "wegens miskenning van art. 1385bis laatste lid Ger. W." (onderlijning door het Hof) eerder onbegrijpelijk over en werd naar alle waarschijnlijkheid veeleer

bedoeld "wegens miskenning van artikel 1385bis voorlaatste lid Ger. W." Ook de partijen hebben dit kennelijk ook zo gelezen nu hun argumenten i.v.m. de nietigheid van de betalingsbevelen verband houden met het gestelde in artikel 1385bis voorlaatste lid Ger. W. en niet met het gestelde in artikel 1385bis laatste lid Ger. W.

2. Geïntimeerde beroept zich in eerste instantie op de ontstentenis van de betekening van het verbeterend vonnis dd. 09/09/2003 waardoor de dwangsommen niet kunnen worden ingevorderd.

Overeenkomstig artikel 1385bis voorlaatste lid Ger. W. kan de dwangsom niet worden verbeurd "vóór de betekening van de uitspraak waarbij zij is vastgesteld".

De vraag welke de uitspraak is waarbij de dwangsom is vastgesteld wordt beantwoord volgens de criteria die bepalen welke de rechter is die de dwangsom heeft opgelegd in de zin van artikel 1385quinquies Ger. W.

In casu is het zonder meer duidelijk dat de dwangsom in kwestie werd vastgesteld in het vonnis van 10/12/2002, zodat enkel de betekening van dit vonnis de dwangsom doet verbeuren. Dat achteraf, na de betekening, een verbeterend vonnis is tussengekomen, doet hieraan geen afbreuk. Een verbeterend vonnis kan immers nooit de reeds in het verbeterde vonnis vastgestelde rechten uitbreiden, beperken of wijzigen (artikel 794 Ger. W.).

Een bijkomende betekening van het verbeterend vonnis is dan ook niet noodzakelijk voor de rechtsgeldigheid van de betekening van het verbeterde vonnis noch voor het laten verbeuren van de in het verbeterde vonnis vastgestelde dwangsom. Het verbeterend vonnis vormt immers, evenals het uitleggend vonnis, één geheel met de oorspronkelijke beslissing (artikel 800 Ger. W.). Hooguit zou de procedure tot verbetering de verjaring van de dwangsom mogelijks kunnen schorsen, doch dit is te dezen niet aan de orde.

De betekening op 30/07/2003 heeft ten andere enkel het verbeuren van de dwangsom voor gevolg met ingang van 31/07/2003, dit is ruim na de datum van 10 juni 2003 zoals dit in het vonnis van 09/09/2003 werd verbeterd. De verbetering uit hoofde van materiële misslag is zodoende van geen invloed op de hoegrootheid van de door appellant in de bevelen tot betaling dd. 09/01/2004 en 05/07/2004 ingevorderde dwangsommen.

3. Geïntimeerde beroept zich vervolgens op de uitvoering van de hem bij vonnis dd. 10/12/2002 opgelegde saneringswerken. Hij verwijst inzonderheid naar de ambtshalve verwijdering van de afvalstoffen op de in het vonnis van 10/12/2002 bepaalde

percelen door de diensten van OVAM, welke zou zijn beëindigd op 23/05/2003.

De door geïntimeerde in dit verband overgelegde overtuigingstukken tonen enkel aan dat er een ambtshalve verwijdering van afvalstoffen door OVAM heeft plaatsgevonden, doch bewijzen op zich geenszins afdoende dat alle afvalstoffen, waarvan sprake in het vonnis dd. 10/12/2002 daadwerkelijk werden verwijderd. De voorliggende meetstaat van de firma

(st. 9 geïntimeerde) noch de factuur dd. 17/07/2003 van deze firma aan OVAM tonen zulks voldoende aan. De onder stuk 12 overgelegde leveringsbons containers en facturen afhaling restafval, waarvan geïntimeerde voorhoudt dat deze betrekking hebben op de door hemzelf uitgevoerde saneringswerken, bewijzen evenmin de integrale verwijdering van alle litigieuze afvalstoffen.

Appellant van zijn kant legt een proces-verbaal van vaststelling van niet-uitvoering dd. 26/01/2004 voor met aangehechte foto's waaruit blijkt dat er nog schroot, oude wagens, oude aanhangwagens met schroot op de percelen in kwestie aanwezig waren. Geïntimeerde stelt hiertegenover dat dit kadert binnen zijn beroepsactiviteit waarvoor hij een inschrijving in het handelsregister heeft en dat de op 26/01/2004 vastgestelde goederen alle dateren van na de sanering van de terreinen.

Teneinde deze betwistingen met kennis van zaken te kunnen beoordelen dient de strafbundel te worden overgelegd welke aanleiding gaf tot de veroordeling in het vonnis van 10/12/2002 alsook het volledig dossier van OVAM m.b.t. de ambtshalve verwijdering.

De debatten dienen aldus ambtshalve te worden heropend en de beslissing omtrent de gedingkosten wordt aangehouden.

OP DEZE GRONDEN

HET HOF, rechtdoende op tegenspraak,

Gelet op artikel 24 van de Wet van 15 juni 1935 op het Taalgebruik in gerechtszaken,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk,

Vooraleer verder ten gronde te oordelen :

Heropent ambtshalve de debatten en stelt de zaak op de openbare terechtzitting van **26 september 2006 om 11.20** uur teneinde de partijen toe te laten te handelen zoals hiervoor bepaald.

Houdt de beslissing omtrent de gedingkosten aan.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van het Hof van beroep te Gent, **veertiende bis kamer**, zetelende in burgerlijke zaken, op dertig mei tweeduizend en zes.

Aanwezig:

1, raadsheer, wn.voorzitter
1, adjunct-griffier